

חזרו ואמרו מלאכיה־שרת לפני הקדוש־ברוך הוא:
 — רבונו של עולם, אם יש רצון מלפניך לבדוא אדם, ייעשה רצונך, אלא אם יברא אדם
 בצלמנו כדמותנו, מה בינינו לבין בשר ודם?
 אמר להם הקדוש־ברוך־הוא:
 — עשוי אדם לעלות כמה וכמה מעלות על מלאך ועל שרף, חייכם, אני ואתם באים
 לשמוע תורה וחכמה מפי אדם וליהנות מפתחי פיו בזה ובבא, ולא עוד אלא עשוי אדם לנצחני
 ואני שמח בנצחונו, ושכינה מה לשון אומרת:
 — נצחני, בני! נצחני, בני!
 מיד —
 „ויברא אלהים את האדם“.

שְׁקוּי חַמִּימוֹת וְזֵרוּחַ עֲצָבוֹן

א. פֶּרְסֵמֶן

שְׁקוּי חַמִּימוֹת וְזֵרוּחַ עֲצָבוֹן
 יִבְקַע כְּלִיל מְכַל מַגַּע הַפְּלֵא,
 מְבַדֵּל־חַיּוֹךְ מְלֻכּוֹת לִי, וּבְקָטָן
 תְּהַגִּיגִים מְלוֹא־אֶרֶץ נְתַקְפְּלָה.

הוֹ לַהֵט עַו שֶׁל חֶסֶד־פְּזִירוֹן
 כְּמוֹ אֵין לִיפִי קִיג, חֲלוּף לְעֵלֶס,
 וְכֹל שְׂצָרְךָ בּוֹ לְקוֹם אֶרְמוֹן
 שֶׁל זִיו וְבִשֵׁם לֹא נִשְׁקַל בְּפֵלֶס.

עוֹלָם הָאֶץ לְקִרוֹת! בְּדִרוֹמוֹ
 קֶפֶץ הַפֶּל אֶשְׁכּוּל, הַפֶּל תִּסְאָרְתָּ.
 וְלֹא יִדְעֶתָ מִה שְׁבִיר שְׁלוֹמוֹ,
 וְלַעֲת לְקוֹת מִה שְׂצִיפְתּוֹ נְמַהֲרָתָּ.

אֶךְ תֵּאֱהָבְנוּ גַם בְּהַעֲרָם
 רְקוּזֵי אֶבְדָּן בּוֹ יִמְרוּרִים לְשַׁבַּע,
 וּבְכֹל מְאֹד־אֶדָּם תִּבְנֶס תְּרָם
 אֶת הַעוֹלָה עַל כֹּל שְׁעוֹר וְגִבָּה.